

Kömür Gözlerine Yenildiğim Sevgili

— Halis Kandmr · 10 Şubat 2015

Geceye sığınıyorum
Seni bana getirsin diye kalem eziği
En küflü acılara gebe bir şiirde.
Sen varsın,
Ben varım,
Lâkin yine biz yokuz şu lânet olası koca şehirde.

Sessizliğin tadını çıkarıyorum
Sensizliğin kulakları sağır eden çığlıkları arasında
sus pus'um.
Dün,
Bugün ve mahşere dek,
Ben sana mecbur, sana mahpus'um.

Yine senli yollara düşünüyorum
Bir başıma
Gecenin en dibinde.
Biraz umut,
Biraz özlemde başka bir şey değil
Taşdığım cebimde.

Sensizliğin gurbetine düştüm düşeli
Sinemde bir sızı
Tarifi imkânsız bir sancı.
Mevsimler sana durdu
Yıllarım şahit !
Nerde kaldın ah be yalancı ?

Daha kaç gece
Uykularımı yağmalayacaksın
Aç sırtlanlar misali.
Kaç kurşun
Kaç dipcik yiyeceğim
K/ömür gözlerine yenildiğim sevgili.

Bırakmadın bir türlü yakamı
İstila ettiler sana dair duygularım
Her bir yanımı.
Kızıla boyadılar
Acımadılar
O masmavi âsuman!ımı.

Ben yüzme bilmem dedim sana kaç kere.
Bak,
Acılar denizinde boğuluyorum.
Hangi kapıya gitsem
El'eman desem
Yüzüme bile bakılmadan koğuluyorum.

Sustur,
Lânet olası içimdeki dans eden korkularımı
Zeytin gözlüm.
Ölümün sırası mıydı şimdi
İçim dışım sen doluyken ağzına kadar
Ah be melek yüzlüm.

Halis Kandemir